

PRAKSISOVERSIGT · INSOLVENSRET

Praksisoversigt over konkursordenen og fordringers placering (konkursloven §§ 93-99)

Massekrav, lønprivilegium og fordringers rangorden ved fordringsprøvelsen

Version 2 Opdateret 22. jul. 2026 32 afgørelser · 2007-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Konkurslovens kapitel 10 (§§ 93-99) fastlægger konkursordenen – den udtømmende rangorden, hvori boets midler fordeles mellem fordringshaverne, og som samtidig afgør, om en anmeldt fordring overhovedet bliver prøvet, og om kreditor har stemmeret i boet. Praksis viser et klart tyngdepunkt: afgrænsningen af det privilegerede lønkrav i § 95 – herunder hvem der er ansat "i skyldnerens tjeneste", hvilke ydelser der er vederlag for arbejde, og hvor grænsen går mellem fortrinsstillet krav og simpelt krav efter § 97. Højesteret har i Top-Toy-sagen fastslået, at en ren fastholdelsesbonus hverken er massekrav eller lønprivilegeret, og i pilot-sagen at Lønmodtagernes Garantifonds dækning forudsætter et reelt ansættelsesforhold med den konkursramte arbejdsgiver.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Konkursordenen er en lukket rangordning i seks klasser: krav i en lavere klasse får kun dividende, i det omfang samtlige krav i højere klasser er fuldt dækket.
- 02 En fordrings placering i konkursordenen afgør ikke kun dividenden, men også om kravet overhovedet prøves, jf. konkurslovens § 130, stk. 3, og om kreditor er stemmeberettiget ved kuratorvalg, jf. § 120, stk. 1.
- 03 Højesteret har dog fastslået, at § 130, stk. 3, ikke kan bruges til at afvise prøvelse, når kreditor har en væsentlig økonomisk interesse i prøvelsen (fx udløsning af en bankgaranti) og tilbyder at betale og stille sikkerhed for boets omkostninger.
- 04 Massekrav efter § 93 forudsætter, at kravet er pådraget boet under bobehandlingen; ved boets indtræden i en aftale om løbende ydelse omfatter § 93 alene vederlag for tiden efter konkursbehandlings indledning samt krav vedrørende boets faktiske dispositioner, jf. § 56, stk. 2.
- 05 En fastholdelsesbonus, der alene er betinget af at forblive i stillingen, er ikke vederlag for arbejde udført for boet og opnår derfor hverken massekravsstatus efter § 93 eller lønprivilegium efter § 95.
- 06 Kurator har som udgangspunkt en vis rimelig tid til at rydde et lejemål uden derved stiltiende at indtræde i lejeaftalen; en rydningsperiode på ca. 3½ måned var i overkant, men udløste ikke massekrav.

- 07** Lønprivilegiet i § 95 dækker krav på løn og andet vederlag forfaldet i tidsrummet fra 6 måneder før fristdagen til dekretets afsigelse, mens krav på feriegodtgørelse efter nr. 4 dækkes uden hensyn til forfaldstidspunkt.
- 08** Ældre lønkrav bevarer kun fortrinsret efter § 95, stk. 1, nr. 5, hvis de er søgt gennemført uden ugrundet ophold – og retspraksis stiller strenge krav hertil.
- 09** Dækning fra Lønmodtagernes Garantifond forudsætter, at lønmodtageren har udført arbejde i skyldnerens tjeneste; en pilot, der arbejdede for det konkursramte flyselskab på grundlag af en "contractor's agreement" med et udenlandsk bemanningsselskab, var ikke omfattet.
- 10** Det EU-retlige arbejdstagerbegreb kræver, at medlemsstaten anvender sit almindelige nationale arbejdstager- og arbejdsgiverbegreb uden en indsnævring, der bringer insolvensdirektivets sociale målsætning i fare.
- 11** Skifteretten kan efter § 95, stk. 2, nægte skyldnerens nærtstående fortrinsret efter en konkret vurdering af løn- og arbejdsvilkår, ydet henstand og økonomisk interesse i driften – bestemmelsen er ikke en automatisk udelukkelse.
- 12** Skatteforvaltningens krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag følger lønkravet op i § 95, stk. 3; anmeldes nettolønkravet ikke, falder skattedelen ned som simpelt krav efter § 97.
- 13** Når en lønmodtager både har § 95-privilegerede og simple § 97-krav, skal sagsomkostninger til inddrivelse fordeles forholdsmæssigt – konkursordenen må ikke tilsidesættes ad omvejen via omkostningsdækningen.
- 14** Efterstillede krav efter § 98 dækkes i tre indbyrdes rangordnede undergrupper: renter påløbet efter dekret og finansiel leasings løbende ydelser, dernæst bøder, tvangsbøder, værdikonfiskation, skattetillæg og konventionalbod, og sidst gaveløfter.
- 15** Skifteretten har efter § 242 kompetence til at afgøre enhver tvist om fordringer rettet mod boet – også indsigelser i form af et modkrav gjort gældende til compensation, uanset at der ikke er selvstændigt værneting for boets krav i Danmark.

§ 1 Konkursordenens seks klasser og deres retlige funktion

Konkurslovens [kapitel 10](#) indeholder reglerne om konkursordenen. Loven hviler på et hovedprincip om ligelig fordeling af skyldnerens aktiver, men kapitel 10 gør undtagelse herfra ved at opdele kravene i indbyrdes rangordnede klasser. Lovgiver har i forarbejderne til frit valg-reformen beskrevet systemet præcist:

Reglerne i kapitel 10 indebærer dog visse undtagelser fra hovedprincippet om ligelig fordeling af skyldnerens aktiver til dækning af gælden, idet der foretages en opdeling af kreditorernes krav i seks såkaldte konkursklasser, der er indbyrdes rangordnede i hver sin paragraf. Alle krav i samme kategori behandles ens, og krav, der tilhører en lavere kategori af krav, modtager kun dividende, i det omfang kravene i de højerestående kategorier har opnået fuld dækning.

Rangordenen er:

Klasse	Bestemmelse	Indhold
1	§ 93	Massekrav: omkostninger ved konkursens indtræden, ved boets behandling og gæld pådraget boet under behandlingen (dog ikke pålignet indkomstskat)
2	§ 94	Sekundære massekrav: rimelige rekonstruktions-/afviklingsomkostninger, gæld pådraget med rekonstruktørens samtykke, likvidationsomkostninger og retsafgiften
3	§ 95	Lønprivilegiet
4	§ 96	Leverandørprivilegiet for punktafgifter af varer leveret inden for 12 måneder før fristdagen
5	§ 97	Simple krav – "de øvrige fordringer, bortset fra de i § 98 nævnte"
6	§ 98	Efterstillede krav i tre undergrupper

Om lønprivilegiets plads og formål hedder det i samme forarbejder:

Det såkaldte lønprivilegium i konkurslovens § 95 giver således dækning for lønkrav mv. efter krav omfattet af §§ 93 og 94, men forud for krav omfattet af §§ 96-98. Lønprivilegiet har til formål at varetage sociale hensyn til skyldneren og at sikre, at virksomheden ikke affolkes, når konkurs nærmer sig.

Den samlede systematik er beskrevet tilsvarende i Konkursrådets [betænkning nr. 1555/2015 om ansattes retsstilling under insolvensbehandling](#), s. 23 og i [betænkning nr. 1459/2005 om virksomhedspant](#), der sammenfatter, at §§ 93-98 regulerer dækningsrækkefølgen for fordringer, som ikke er sikret ved pant eller lignende. Den historiske baggrund for den nuværende orden er lagt i Konkurslovsudvalgets [betænkning nr. 423/1966 om konkursordenen](#), hvor udvalget foreslog en gennemgribende oprydning i de spredte privilegier – bl.a. ophævelse af medhjælperlovens §§ 30-31 og af funktionærlovens dagældende § 2 a, stk. 4, og § 3, stk. 5, om privilegium for godtgørelses- og erstatningskrav, samt en almindelig bestemmelse, hvorefter "alle ikke særlig nævnte lovregler, der hjemler konkursprivilegium, ophæves". Udvalget bemærkede udtrykkeligt, at en sådan generel ophævelsesregel **ikke** omfatter bestemmelser, der giver fordringer stilling som massekrav.

Fortrinsretten er knyttet til kravet og ikke til personen: efter [§ 99, stk. 1](#) følger fortrinsretten kravet ved overdragelse eller anden overførelse, og efter [§ 99, stk. 2](#) går fortrinsretten ved indfrielse over på den indfrierendes eventuelle regreskrav mod skyldneren.

LOV

[Konkursloven § 93](#)

[Konkursloven § 94](#)

[Konkursloven § 95](#)

[Konkursloven § 96](#)

[Konkursloven § 97](#)

[Konkursloven § 98](#)

[Konkursloven § 99, stk. 1, 2](#)

Konkursordenens processuelle konsekvenser: prøvelse, stemmeret og udlodning

Placeringen i konkursordenen har konsekvenser længe før udlodningen. Efter [konkurslovens § 130, stk. 3](#) prøves fordringer, "der er således stillet i konkursordenen, at de ikke vil kunne opnå dividende", slet ikke. Højesteret har imidlertid i [BS-7433/2020-HJR](#) af 12. april 2021 sat en grænse for kurators brug af bestemmelsen. En underentreprenør havde anmeldt 436.997,50 kr. i et bo uden udsigt til dividende, men havde brug for prøvelsen for at kunne aktivere en bankgaranti. Højesteret udtalte:

På den baggrund, og da Holmegaard Anlægsgartner ... har tilbudt at betale og stille sikkerhed for konkursboets omkostninger ved en prøvelse af det anmeldte krav, finder Højesteret, at hverken undtagelsesbestemmelsen i § 130, stk. 3, eller konkursretlige hensyn kan føre til, at kurator afviser at prøve kravet.

Proceduren er samtidig obligatorisk den anden vej: i [P-30-06](#) afviste Sø- og Handelsrettens skifteret et søgsmål om anerkendelse af et krav som massekrav efter § 93, subsidiært § 94, fordi kurator endnu ikke havde prøvet kravet:

Da det er en betingelse for at indbringe en sag for skifteretten, at kurator forinden har foretaget prøvelse af kravet, hvilket også omfatter massekrav, finder skifteretten, at der ikke for tiden har været grundlag for at indbringe sagen, hvorfor denne vil være at afvise.

Konkursordenen styrer også den kreditordemokratiske indflydelse. I [SKS-20315/2016-ARH](#) formulerede skifteretten i Aarhus princippet skarpt:

Det følger af konkurslovens regler, at såfremt der udelukkende kan forventes at være dækning til § 95 krav efter reglerne om konkursorden, så er det udelukkende kreditorer i denne klasse, der er stemmeberettigede i valget af kurator.

Såfremt der i boet ikke er midler til andet, end at dække boets behandling efter konkurslovens § 93 er der ikke nogen stemmeberettigelse kreditorer efter konkurslovens § 94-99.

Skifteretten udpegede derfor den kurator, som Skattestyrelsen – kreditor med den største og væsentligste interesse – pegede på, idet lønmodtagerkravet efter § 95 kunne opnå dækning uden for boet gennem Lønmodtagernes Garantifond. Tilsvarende blev en kreditor i [SKS-20953/2015-ARH](#) nægtet stemmeret efter [§ 120, stk. 1](#), fordi der ikke var konkret begrundet udsigt til dividende til § 97-kravene – boets aktiver udgjorde ca. 36.400 kr. mod anmeldte § 97-krav på ca. 2,6 mio. kr. Landsretspraksis om samme spørgsmål ses i [BS-587/2016-VLR](#) og [BS-2018/2015-VLR](#).

Endelig sætter konkursordenen en realøkonomisk grænse for kurators eget salær: i [SKS-264/2016-VIB](#) nedsatte skifteretten et salærkrav på 634.065,61 kr. inkl. moms til 425.000 kr. med tillæg af moms efter [§ 239, stk. 2](#), netop fordi det ansøgte beløb oversteg, hvad aktivmassen på 534.258,98 kr. kunne bære, hvis der samtidig skulle blive dividende til kreditorerne.

LOV

[Konkursloven § 93](#)[Konkursloven § 97](#)[Konkursloven § 120, stk. 1](#)[Konkursloven § 130, stk. 3](#)[Konkursloven § 239, stk. 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Kurators pligt til fordringsprøvelse ved bankgaranti trods manglende dividende i konkursboet	12.04.2021
Landsretten · Landsrettens kendelse om kuratorvalg i konkursbo	09.05.2016
Landsretten · Afvisning af kæremål vedrørende stemmeret ved kuratorvalg i konkursbo	28.01.2016
Sø- og Handelsretten · Afvisning af sag om massekrav mod konkursbo grundet manglende prøvelse	29.06.2007
Byretten · Skifterettens nedsættelse af kuratorsalær i konkursbo med ejendomme i ind- og udland	20.11.2018
Byretten · Konkursbegæring og valg af kurator	31.03.2016
Byretten · Konkurs sag: Kreditors stemmeret ved kuratorvalg nægtet grundet manglende udsigt til dividende	08.12.2015

§ 3 Hvilke krav kan overhovedet gøres gældende – konkursfordringens afgrænsning efter §§ 38-41 og § 140

Før placeringen i konkursordenen skal det afgøres, om kravet overhovedet er en konkursfordring. Efter [konkurslovens § 38](#) anvendes konkursmassen til fyldestgørelse af dem, der **ved konkursdekretets afsigelse** havde krav mod skyldneren, samt af krav på indkomstskat efter selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven vedrørende indkomstår, der udløber efter dekretet. Skæringstidspunktet suppleres af [§ 39](#), hvorefter et regreskrav opstået ved indfrielse af skyldnerens forpligtelse anses for opstået samtidig med denne forpligtelse.

Alle krav omregnes til penge: efter [§ 40, stk. 1](#) kan boet fordre alle krav, der skal fyldestgøres af konkursmassen, omsat til penge, og efter [§ 40, stk. 2](#) omsættes fordringer i fremmed mønt til dansk mønt efter kursen på dekretdagen. Uforfaldne krav volder ikke problemer, fordi boet efter [§ 41](#) kan erlægge en ydelse eller foretage udlodning, selv om skyldneren endnu ikke var berettiget til at frigøre sig ved erlæggelse. Modstykket er [§ 140](#): krav, som ikke vedrører boet, kan skyldneren gøre gældende uden hensyn til konkursen.

Afgrænsningen mellem konkursmassen og andre formuemasser kan være vanskelig. I [SKS-1667/2012-SVE](#) døde skyldneren under en verserende personlig konkurs, og skifteretten i Svendborg fastslog, at aktiver, der først frigøres ved dødsfaldet, tilfalder dødsboet og ikke konkursboet:

Efter konkurslovens § 32 omfatter konkursmassen, hvad der under konkursen tilfalder skyldner. Bestemmelsen omfatter sprogligt ikke aktiver, der ikke tilfalder skyldner, men hans dødsbo, og de aktiver, der foreligger eller frigøres ved dødsfaldet undergives en særlig behandling i dødsboet og skal fordeles blandt kreditorerne i dødsboet, og der kan være, men behøver ikke at være, identitet mellem kreditorgruppen i henholdsvis konkursboet og dødsboet, jfr konkurslovens § 38.

Krav, der har karakter af separatistkrav eller i øvrigt ikke retter sig mod konkursmassen, falder helt uden for konkursordenen. Østre Landsret tog i [BS-24178/2024-OLR](#) stilling til, hvem godtgørelse af tinglysningsafgift tilkom ved aflysning af skøde, i et konkursbo hvor også [§ 82](#) var påberåbt. Og hvor et krav rettes mod boet uden at dette indtræder i sagen, kan boet dømmes efter kreditors påstand uden nærmere prøvelse af placeringen, jf. [BS-27705/2022-ROS](#), hvor kurator meddelte, at boet ikke indtrådte i sagen.

Skattekrav har en særlig plads. Told- og skatteforvaltningens krav på skatter for indkomstår forud for dekretåret anmeldes som simple krav, mens personskatter for indkomstår, der afsluttes efter dekretet, slet ikke vedrører boet. Det fremgår udtrykkeligt af [cirkulære om visse skattemæssige forhold ved konkurs, pkt. 25](#). Fristerne for skatteansættelse i konkursboer følger konkursskattelovens særregler, jf. Landsskatterettens afgørelse i sag [12-0191338](#). De skatteretlige spændinger mellem fiskale hensyn og kreditorligheden er behandlet i Skattelovrådets [betænkning nr. 1101/1987 om skat ved konkurs og akkord](#).

LOV

[Konkursloven § 32](#)[Konkursloven § 38](#)[Konkursloven § 39](#)[Konkursloven § 40, stk. 1, 2](#)[Konkursloven § 41](#)[Konkursloven § 140](#)

PRAKSIS	Landsretten · Landsrettens afgørelse om godtgørelse af tinglysningsafgift og separatistkrav i konkursbo	31.01.2025
	Byretten · Konkursbo dømt til at betale for transportydelser efter ikke at være indtrådt i sag	13.03.2023
	Byretten · Kendelse om boudlæg og konkursboers forhold ved dødsfald	21.10.2013
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af skønsmæssige forhøjelser og afvisning af ugyldighedspåstand vedrørende konkursbo	14.11.2013

§ 4 Massekrav efter § 93 – hvad boet selv pådrager sig

[Konkurslovens § 93](#) placerer forud for anden gæld og i lige forhold: omkostninger ved konkursens indtræden (nr. 1), omkostninger ved boets behandling (nr. 2) og gæld, der pådrages boet under dets behandling, bortset fra krav på indkomstskat, som pålignes skyldneren (nr. 3).

Undtagelsen for indkomstskat er resultatet af to nyaffattelser af nr. 3. Ved **lov nr. 363 af 6. juni 1991 om ændring af forskellige skattelove og konkursloven** mistede selskabsskattekrav, der opstår efter konkursen, deres fortrinsstilling som massegæld og blev stillet som simple krav; formålet var at skabe større ligestilling med retsstillingen for personer i konkurs. Ændringen er beskrevet i [cirkulære om visse skattemæssige forhold ved konkurs, pkt. 1](#), hvor det hedder, at der er "gennemført en ændring af konkursordenen, som fjerner grundlaget for at indrømme fortrinsstilling i konkursboet for krav på selskabsskat, der opstår efter konkursen". Ved **lov af 28. december 1996 om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og konkursloven** (dødsboskiftereformen) blev fortrinsretten tilsvarende fjernet for krav på indkomstskat pålagt skyldneren i insolvente dødsboer.

Den praktisk vigtigste afgrænsning er, hvornår boet har "pådraget sig" gæld. Ved boets indtræden i gensidigt bebyrdende aftaler er reglen i [§ 56, stk. 2](#), at der ved løbende ydelser alene omfattes af § 93 medkontrahentens krav på vederlag for tiden efter konkursbehandlingens indledning og indtil en eventuel opsigelse, samt krav vedrørende faktiske dispositioner foretaget af konkursboet. Konkursrådet har i [betænkning nr. 1579/2022 om revision af reglerne om rekonstruktion, s. 341](#) fremhævet, at bestemmelsen efter den foreslåede affattelse "gør ... udtømmende op med, hvilke krav, der opnår status som et massekrav, hvis konkursboet viderefører en aftale om en løbende ydelse".

Højesteret præciserede rækkevidden i **Top-Toy-sagen, BS-27519/2022-HJR** af 23. maj 2023. Tre medarbejdere havde i 2017 fået tilsagn om fastholdelsesbonus på op til tre måneders løn betinget af, at de forblev i stillingen til udgangen af januar 2019. Selskabet gik konkurs 28. december 2018, og boet indtrådte i ansættelsesforholdene 10. januar 2019. Højesteret fastslog, at boets indtræden også omfattede bonusaftalerne, men at massekravsstatus forudsætter vederlag for arbejde udført for boet:

Efter bevisførelsen lægger Højesteret til grund, at udbetaling af fastholdelsesbonus [...] alene var betinget af, at de forblev i deres stilling og udførte deres arbejdsopgaver som hidtil indtil udgangen af januar 2019. Bonusen blev efter aftalerne ikke tillagt feriepenge, pension eller andre lønrelaterede betalinger, og der var ikke tale om honorering for en særlig arbejdsindsats. Højesteret finder derfor, at fastholdelsesbonusen ikke havde karakter af løntillæg med udsendt betaling, men at den [...] udgjorde en præmiering ("award") for at forblive i stillingen i en kritisk periode for virksomheden.

Kravet var derfor hverken massekrav efter § 93 eller – som konkursboet subsidiært anførte med henvisning til praksis om § 95 – lønprivilegeret. Dommen skal ses i sammenhæng med Højesterets rent ansættelsesretlige praksis om samme bonustype i [Sag 134/2016](#), hvor en tilsvarende ordning uden for konkurs blev anset for vederlæggelse for arbejde efter [funktionærlovens § 17 a](#).

Også **stiltiende** indtræden kan udløse massekrav, men tærsklen er høj. I [P-11-14](#) havde kurator dagen efter dekretet meddelt, at boet ikke indtrådte i et erhvervslejemål, men brugte ca. 3½ måned på at rydde tunge trykkerimaskiner. Udlejer krævede fire måneders leje (477.083,35 kr.) anerkendt som massekrav. Sø- og Handelsrettens skifteret frifandt boet:

Skifteretten finder, at kurator normalt må have en vis rimelig tid til at rydde et konkursbos lejemål, uden at dette nødvendigvis er udtryk for en stiltiende indtræden i lejekontrakten.

Perioden var "i overkanten af det sædvanlige", men udløste hverken massekrav efter § 55 eller erstatningsmæssigt massekrav efter § 93; kravet var simpelt efter § 97. Tilsvarende grænsedragninger mellem § 93/§ 97 er behandlet i [BS-55261/2019-SHR](#) om ikke-afskrevet indretningstilskud ved boets indtræden i et erhvervslejemål og i [P-33-11](#).

For ansatte gælder en særlig periodiseringsregel i [§ 63, stk. 2](#): erklærer boet inden to uger efter dekretet ikke at ville indtræde i arbejdsaftalen, stilles krav på arbejdsvederlag for tiden fra dekretet til erklæringen som vederlag for den forudgående periode – men krav på vederlag for den tid, den ansatte **faktisk har udført arbejde for boet**, er altid massekrav.

LOV

[Funktionærloven § 17a](#)
[Konkursloven § 55](#)
[Konkursloven § 56, stk. 2](#)
[Konkursloven § 63, stk. 2](#)
[Konkursloven § 93](#)
[Konkursloven § 97](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om fastholdelsesbonus og konkursboets indtræden i ansættelsesaftaler 23.05.2023

Højesteret · Ret til forholdsmæssig fastholdelsesbonus efter funktionærloven ved fratræden 30.06.2017

Sø- og Handelsretten · Dom om status for indretningstilskud som massekrav ved konkursboets indtræden i erhvervslejemål 30.09.2020

Sø- og Handelsretten · Fordringsprøvelse i konkursbo: Spørgsmål om stiltiende indtræden i lejeaftale og massekrav 19.12.2014

Sø- og Handelsretten · Tviste om massekrav vs. simpelt krav i konkursbo vedrørende autocamperhandel 16.03.2012

§ 5 § 94 – omkostninger ved rekonstruktions- og afviklingsforsøg

[Konkurslovens § 94](#) placerer i anden klasse og i lige forhold: rimelige omkostninger ved forsøg på at tilvejebringe en samlet ordning af skyldnerens økonomiske forhold ved rekonstruktion, afvikling, akkord eller på anden måde (nr. 1); anden gæld, som skyldneren efter fristdagen har pådraget sig med samtykke af en rekonstruktør beskikket af skifteretten (nr. 2); rimelige omkostninger ved påbegyndt likvidation af et aktie- eller anpartsselskab (nr. 3); og retsafgiften (nr. 4).

Bestemmelsens nr. 2 blev sprogligt tilpasset ved **lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love (Rekonstruktion m.v.)**, hvor "et af skifteretten beskikket tilsyn" blev ændret til "en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten" som konsekvens af rekonstruktionsreformen.

Praksis om § 94 kredser navnlig om, hvad der er "rimelige omkostninger" ved et ordningsforsøg. I [P-15-15](#) tog Sø- og Handelsrettens skifteret stilling til anerkendelse af advokatsalær for en **udenretlig** rekonstruktion som krav efter § 94, stk. 1, over for boets synspunkt om § 97-placering. I [P-4-09](#) blev spørgsmålet om krav på manglende konsignationsvarer opstået under betalingsstandsning prøvet som § 94-krav over for § 97.

Størrelsesordenen kan være betydelig: i [BS-21/2008-SHR](#) havde Medtronic A/S anmeldt et privilegeret krav efter § 94 på 4.064.846,17 kr. i 'TriVirix Denmark ApS' konkursbo på grundlag af en deponeringsaftale indgået under betalingsstandsningen – kurator anerkendte kravet, men gjorde modregning gældende med et modkrav på 9.958.125 kr.

§ 94-krav har også en særlig plads i garantiordningen. Efter [lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 2](#) omfatter garantien tillige tilsvarende krav, der kan støttes på konkurslovens § 94, nr. 2, såfremt skifteretten attesterer, at boet ikke for tiden er i stand til at opfylde kravene. Konkursrådet har i [betænkning nr. 1555/2015, s. 276](#) foreslået attestkravet ophævet, fordi det efter rådets oplysninger aldrig eller kun sjældent anvendes, og har samtidig fremhævet det grundlæggende: "LG skal således fortsat aldrig dække krav omfattet af konkurslovens § 93."

Betænkningen peger desuden på en asymmetri, der har praktisk betydning for opgørelsen: dækning af § 94-krav fra LG er begrænset af det samlede beløbsloft, mens ansattes krav på dækning af § 94-krav **fra konkursboet** ikke er beløbsmaksimeret.

LOV	Konkursloven § 94	Konkursloven § 97	Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 2
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Anerkendelse af advokatsalær for udenretlig rekonstruktion som massekrav i konkursbo 22.03.2016 Sø- og Handelsretten · Anerkendelse af krav på manglende konsignationsvarer som massekrav (§ 94) under betalingsstandsning 26.02.2010 Sø- og Handelsretten · Kompetence vedrørende modkrav i fordringsprøvelsessag 27.11.2009		

§ 6 Lønprivilegiet i § 95, stk. 1 – de seks kravtyper og 6-måneders-perioden

[Konkurslovens § 95, stk. 1](#) opregner seks kravtyper, der dækkes i lige forhold:

- **Nr. 1:** krav på løn og andet vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste, forfaldet i tidsrummet fra 6 måneder før fristdagen indtil konkursdekretets afsigelse – samt krav ifølge en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning).
- **Nr. 2:** krav på erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, dog ikke erstatning for løn, som ville være forfaldet mere end 6 måneder før fristdagen.
- **Nr. 3:** krav på godtgørelse, for så vidt opsigelsen eller afbrydelsen har fundet sted inden for de sidste 6 måneder før fristdagen.
- **Nr. 4:** krav på feriegodtgørelse.
- **Nr. 5:** ældre krav som nævnt i nr. 1-3, hvis fordringshaveren efter skifterettens skøn har søgt kravet gennemført uden ugrundet ophold uden at have kunnet nå et udlæg, der opretholdes over for boet.
- **Nr. 6:** Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidlers krav på tilgodehavende feriemidler.

Fristdagen defineres i [§ 1, stk. 1](#) – typisk den dag, skifteretten modtog begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Lovgiver har i forarbejderne til frit valg-ændringen beskrevet nr. 4's særstilling: i modsætning til beløbene efter nr. 1-3 dækkes krav på feriegodtgørelse "uden hensyn til forfaldstidspunktet og uden hensyn til, om lønmodtageren har gjort kravet gældende uden ugrundet ophold". Om nr. 5 hedder det i samme forarbejder, at der er overladt skifteretten et vidt skøn, men at

... den ansatte for at bevare fortrinsretten skal have gjort alt, hvad der med rimelighed kan forlanges, for at få lønnen mv. betalt, f.eks. have foretaget egentlige retsskridt, haft reelle forligsforhandlinger med arbejdsgiveren eller forfulgt kravet fagretligt. I retspraksis stilles der strenge krav til lønmodtageren.

Frit valg-ordninger. Ved **lov nr. 1391 af 21. december 2009 om ændring af konkursloven (Behandlingen i konkurs af indeståender på frit valg-ordninger)** blev det præciseret, at krav ifølge en uforrentet opsparingsordning er omfattet af nr. 1, når de kræves udbetalt i 6-måneders-perioden, eller når de – uanset optjening før dekretet – først kræves udbetalt efter dette tidsrum. Baggrunden var, at LO og DA i 2007-overenskomsterne havde aftalt en Fritvalgs Lønkonto, mens Lønmodtagernes Garantifond i et notat af 12. marts 2008 havde vurderet det "yderst usikkert", om indeståender var privilegerede. Konkursrådet fandt, at afgørende var, om ordningen måtte anses for et **lån** eller en **henstand** til arbejdsgiveren – i så fald ikke privilegeret, jf. den ældre praksis i **UFR 1950.943 SH** – eller for en forudgående aftale om udsat/fleksibel udbetaling af løntilgodehavendet. Justitsministeren har med hjemmel i [§ 95, stk. 4](#) udstedt [bekendtgørelse om frit valg-ordninger i konkurs § 1](#), hvorefter kravet kun er privilegeret, når beløbene skal indgå på ordningen i medfør af kollektiv overenskomst, lokalaftale eller individuel ansættelsesaftale, og hvor beløbet træder i stedet for løn eller andet vederlag, som ikke kunne være krævet betalt tidligere. Bekendtgørelsen indeholder også en misbrugsværn: er der efter individuel aftale indgået et "uforholdsmæssigt stort beløb" på ordningen, er det overskydende ikke privilegeret, og der lægges herved navnlig vægt på, om aftalen reelt har til formål at yde arbejdsgiveren en betydelig kredit.

Feriemidler. Nr. 6 blev indsat i forbindelse med overgangen til samtidighedsferie. Ferielovsudvalget beskrev i [betænkning nr. 1568/2017, s. 424](#) Konkursrådets udtalelse:

Selv om tilgodehavende feriemidler formentlig må anses som omfattet af lønprivilegium, jf. konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 4, finder Konkursrådet det alligevel hensigtsmæssigt for at undgå usikkerhed, at der indføres eksplicit hjemmel hertil i konkursloven.

Konkursrådet advarede samtidig om, at ordningen i en årrække ville give **mindre dækning til simple fordringshavere**, fordi et større antal krav ville være omfattet af [§ 95](#).

Godtgørelser. Godtgørelser i anledning af opsigelse eller afbrydelse rummer en betydelig fortolkningsflade. Konkursrådet har i [betænkning nr. 1555/2015, s. 114](#) anført, at godtgørelser, der efter retspraksis kan anses som et forlænget opsigelsesvarsel, må anerkendes som privilegerede, og at der ikke er grund til at skelne mellem lovbestemte og aftalebestemte godtgørelser – med henvisning til bl.a. **UFR 2000.982 Ø**. Østre Landsret har i [BS-28125/2022-OLR](#) af 19. marts 2024 taget stilling til godtgørelse efter [funktionærlovens § 2 b](#) ved lønmodtagerens **egen** berettigede ophævelse af ansættelsesforholdet – en situation, der er central for, om kravet kan henføres under [§ 95, stk. 1, nr. 3](#).

Omvendt viser Top-Toy-dommen, [BS-27519/2022-HJR](#), at ydelser uden karakter af vederlag for arbejde falder uden for både [§ 93](#) og [§ 95](#). Konkursboet gjorde her – subsidiært – gældende, at kravet i givet fald kunne

konkursreguleres efter § 61. Konkursrådet har i [betænkning nr. 1555/2015, s. 246](#) foreslået, at der ikke skal være adgang til at konkursregulere opsigelsesvarsler, i det omfang krav ifølge aftalen er omfattet af fortrinsretten i § 95, mens krav omfattet af § 97 fortsat skal kunne konkursreguleres.

LOV

Funktionærloven § 2b

Konkursloven § 1, stk. 1

Konkursloven § 61

Konkursloven § 95, stk. 1, 4

PRAKSIS **Højesteret** · Højesterets dom om fastholdelsesbonus og konkursboets indtræden i ansættelsesaftaler 23.05.2023
Landsretten · Godtgørelse efter funktionærlovens § 2 b ved egen ophævelse af ansættelsesforhold 19.03.2024

§ 7 Personkredsen i § 95 – "arbejde i skyldnerens tjeneste" og nægtelse af fortrinsret til nærtstående

Lønprivilegiet forudsætter arbejde i **skyldnerens tjeneste**. Højesteret afgrænsede kravet i [BS-11807/2024-HJR](#) af 6. november 2024. En pilot fløj efter det konkursramte flyselskabs vagtplaner og gennemgik selskabets træning, men var kontraktligt knyttet til et bemanningsselskab på Guernsey via en "contractor's agreement" og modtog løn og lønsedler derfra. Højesteret udtalte:

Under hensyn hertil og i øvrigt af de grunde, der er anført af landsretten, tiltræder Højesteret, at Appellant ikke har godtgjort, at han var ansat som lønmodtager i Virksomhed A/S. Hans krav er derfor ikke omfattet af garantien i § 2 i lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Dommen er også central for det EU-retlige spørgsmål. [Insolvensdirektivet, artikel 2, stk. 2](#) overlader definitionen af "arbejdsgiver" og "arbejdsgiver" til national ret, men Højesteret fastslog under henvisning til EU-Domstolens domme i **C-311/13 (Tümer)** og **C-101/21**:

Det følger heraf, at en medlemsstat skal anvende det almindelige nationale arbejdstager- og arbejdsgiverbegreb, og at der ikke må ske en indsnevring heraf, der bringer insolvensdirektivets sociale målsætning i fare.

Højesteret afslog en anmodning om præjudiciel forelæggelse, fordi der ikke bestod rimelig tvivl om fortolkningen, og lagde til grund, at ansættelsesforholdet med bemanningsselskabet ikke var proforma.

Også ledelsesmedlemmers stilling volder problemer. Østre Landsret anerkendte i [BS-1682/2010-OLR](#) en direktørs løn- og feriepengekrav som **ikke-privilegeret** i konkursboet, jf. § 95.

§ 95, stk. 2 giver skifteretten adgang til at nægte skyldnerens nærtstående fortrinsret, "såfremt denne under hensyn til løn- og arbejdsvilkår, til ydelse af henstand samt til eventuel økonomisk interesse i virksomhedens drift ikke findes rimeligt begrundet". Bestemmelsen er bevidst udformet som et konkret skøn og ikke som en automatisk udelukkelse. Det fremgår af de oprindelige forarbejder til konkursloven:

I betækningsudkastets § 92, stk. 2, indeholdes en regel, hvorefter skyldnerens nærtstående ubetinget nægtes fortrinsret for lønkrav. Justitsministeriet finder det rigtigst, at det ligesom efter den gældende bestemmelse overlades til skifteretten i det enkelte tilfælde at afgøre, om fortrinsret skal nægtes. [...] Har f. eks. skyldnerens søn eller anden nær slægtning ydet samme arbejde til samme løn som andre ansatte i virksomheden, og har han ikke i videre udstrækning end disse ladet sin løn indestå i firmaet, kan dette tale for at fyldestgøre ham på lige fod med de øvrige ansatte. Større betænkelighed møder et krav om fortrinsret fra en hovedaktionær, som uden at høre til selskabets

ledelse har haft ansættelse i selskabets tjeneste. Efter forslaget har skyldnerens nærstående fortrinsret, medmindre skifteretten træffer anden afgørelse.

Denne nationale skønsregel har direkte modstykke i [insolvensdirektivets artikel 12, litra b](#) og [litra c](#), der tillader medlemsstaterne at afvise eller begrænse garantipligten ved særlige forbindelser og sammenfaldende interesser mellem arbejdstager og arbejdsgiver, eller hvor arbejdstageren alene eller sammen med nære slægtninge ejede en væsentlig del af virksomheden og havde betydelig indflydelse. Lønmodtagernes Garantifond træffer selv afgørelse om anvendelsen af § 95, stk. 2, i virksomhedsophørssituationer, jf. [LG-lovens § 2, stk. 3](#).

LOV	Konkursloven § 95, stk. 1, 2	Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 2, 3	
PRAKSIS	Højesteret · Pilot ansat gennem bureau kunne ikke gøre lønkrav gældende mod Lønmodtagernes Garantifond efter flyselskabs konkurs		06.11.2024
	Landsretten · Løn- og feriepengekrav fra direktør anerkendt som ikke-privilegeret i konkursbo		31.03.2011

§ 8 Skatteforvaltningens A-skat og AM-bidrag følger lønkravet op i § 95, stk. 3

Ved **lov nr. 550 af 30. april 2021 om ændring af konkursloven, lov om Lønmodtagernes Garantifond og lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse** blev der indsat et nyt [§ 95, stk. 3](#), hvorefter fortrinsstillingen for løn m.v. også omfatter skatteforvaltningens krav på A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af lønnen. Forarbejderne beskriver bestemmelsen som en udtrykkelig fastslåelse af gældende ret og forklarer mekanismen konkret:

Den foreslåede bestemmelse indebærer i det hele taget, at et lønkrav, der kan anmeldes i konkursboet som omfattet af § 95, trækker skattedelen heraf med op i privilegiet. Bruttolønnen skal således anmeldes i boet, som betaler både nettolønnen og skattekravet fuldt ud, medmindre der kun er dividende til delvis dækning. Anmeldes et bruttokrav på 100.000 kr., hvoraf skattedelen udgør 40.000 kr., og er der 50 pct. dividende til § 95-krav, udlodder konkursboet således 30.000 kr. til den ansatte eller Lønmodtagernes Garantifond og 20.000 kr. til skatteforvaltningen.

Bestemmelsen er accessorisk. Forarbejderne fastslår udtrykkeligt, at skatteforvaltningens krav kun er omfattet af § 95, i det omfang der anmeldes et nettolønkrav omfattet af § 95:

Undlader Lønmodtagernes Garantifond således at anmelde et regreskrav i den tro, at der ikke er dividende til § 95-krav, omfattes skattedelen af de af Lønmodtagernes Garantifond udbetalte krav dermed ikke af § 95. Det samme gør sig gældende i forhold til skattedelen af lønkrav, hvor nettodelen er betalt til den ansatte af arbejdsgiveren inden indledning af rekonstruktions- eller konkursbehandling. Skatteforvaltningens krav vil i disse tilfælde ligesom efter gældende ret være omfattet af konkurslovens § 97.

Bestemmelsen ændrer heller ikke på, at A-skat og AM-bidrag af lønkrav omfattet af [§ 93](#) eller [§ 94](#) følger disse bestemmelser. Den samme lov gennemførte i øvrigt en konsekvensændring af henvisningen i § 95, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., fra stk. 3 til stk. 4, fordi det hidtidige stk. 3 om bemyndigelsen til at fastsætte regler om frit valg-ordninger blev til stk. 4.

Selve garantien fra Lønmodtagernes Garantifond omfatter derimod **ikke** den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat eller ved lønindeholdelse efter kildeskattelovens § 73, jf. [LG-lovens § 2, stk.](#)

1. Der er altså tale om, at LG udbetaler netto, mens boet skal håndtere bruttokravet med skattedelen placeret i samme klasse.

LOV

Konkursloven § 95, stk. 3

Konkursloven § 97

Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 1

§ 9 Lønmodtagernes Garantifond: indtræden, dækningsloft og afgrænsningen mod simple § 97-krav

Lønprivilegiet og LG-ordningen er spejlbilleder. Efter [LG-lovens § 2, stk. 2](#) forudsætter garantien ved konkurs, død og virksomhedsophør, at kravene er eller ville være omfattet af [konkurslovens § 63, stk. 2, 1. pkt.](#) eller [§ 95, stk. 1, nr. 1-5, jf. stk. 2](#). Efter [LG-lovens § 3, stk. 1](#) kan fonden i det enkelte tilfælde højst udbetale 160.000 kr. til hver lønmodtager for krav nævnt i § 94, nr. 2, og § 95, stk. 1, nr. 1-3 og 5 – mens krav ifølge en frit valg-ordning ikke er omfattet af loftet. Efter [LG-lovens § 7, stk. 1](#) indtræder fonden i lønmodtagerens krav mod arbejdsgiveren, og efter [konkurslovens § 99, stk. 2](#) går fortrinsretten over på regreskravet. Konkursrådet sammenfatter i [betænkning nr. 1555/2015, s. 27](#):

LG indtræder i den ansattes krav mod konkursboet med den status i konkursordenen, som de pågældende krav havde, jf. LG-lovens § 7, stk. 1, og konkurslovens § 99, stk. 2. Den beskrevne symmetri mellem LG-loven og konkurslovens regler om ansattes privilegerede stilling i konkursordenen betyder, at administrationen af LG-ordningen i høj grad baseres på retspraksis vedrørende konkursloven.

Denne symmetri gør afgrænsningen mellem § 95 og § 97 til et spørgsmål med direkte økonomisk virkning for lønmodtageren. Østre Landsret afgjorde i [BS-20702/2022-OLR](#) af 15. maj 2023 en sag, hvor en lønmodtager havde ført sag mod sin senere konkursramte arbejdsgiver om **både** manglende løn og godtgørelse for mangelfuldt ansættelsesbevis. Kun nettolønkravet var fortrinsstillet efter § 95, mens godtgørelsen for det mangelfulde ansættelsesbevis var et simpelt krav efter § 97 – og dermed uden for LG-garantien. Landsretten fandt, at LG alene skulle dække en **forholdsmæssigt** beregnet del af de tilkendte sagsomkostninger, opgjort efter størrelserne af de pådømte krav, fordi denne metode inden for rammerne af [LG-lovens § 2, stk. 1 og 2](#), jf. [konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1-5, jf. stk. 2](#), førte til den mest korrekte fordeling. Kæremålsomkostninger fastsat ved Højesterets kendelse angik derimod ikke direkte det materielle krav og var ikke omfattet af garantien. Pointen er principiel: konkursordenen må ikke tilsidesættes ad omvejen via omkostningsdækningen.

Spørgsmålet er ikke endeligt afklaret. Procesbevillingsnævnet meddelte den 8. november 2023 i sag [23/19918 3.-instansbevilling](#) til Højesteret, jf. [retsplejeloven § 371](#), netop om (i) efter hvilken metode den forholdsmæssige andel af tilkendte sagsomkostninger skal beregnes – forholdsmæssigt efter kravenes størrelse over for en skønsmæssig fastsættelse – og (ii) om kæremålsomkostninger vedrørende omkostningsfastsættelsen er omfattet af garantien. Byretten havde i den sag fastsat beløbet skønsmæssigt til det, lønmodtageren ville være blevet tilkendt, hvis der alene var ført sag om lønkravet, mens LG selv havde opgjort den dækkede andel til ca. 57 % svarende til lønkravets andel af påstanden.

Garantien har også en institutionel grænse. I [Sag 51.2024](#) afviste Tvistighedsnævnet ex officio en sag om godtgørelse på 53.000 kr., fordi virksomheden var tvangsopløst – selv om forbundet netop ønskede en kendelse for at kunne gøre kravet gældende over for LG:

Det fremgår af CVR, at virksomheden er ophørt med at eksistere. Da der således ikke eksisterer en juridisk person, som sagen kan føres imod, afviser Tvistighedsnævnet ex officio sagen fra behandling ved nævnet.

Omvendt kan spørgsmålet om, hvem der er rette forpligtede, flytte kravet helt væk fra garantien: i [BS-37405/2023-OLR](#) fik handicaphjælpere medhold i, at et BPA-bureau havde overtaget dem ved virksomhedsoverdragelse efter konkursen, hvorefter Lønmodtagernes Garantifond blev frifundet.

Endelig gælder, at en lønmodtager, hvis krav overstiger LG's beløbsloft eller ikke dækkes for hele opsigelsesperioden, har et **restkrav mod boet**, der må anmeldes og dividendebehandles efter konkursordenen. Det er beskrevet i [vejledning om udbetaling af dagpenge og efterløn som lån mod overdragelse af krav mod Lønmodtagernes Garantifond, pkt. 18](#): kravet "skal anmeldes af a-kassen i boet med ret til udlodning fra boet efter konkurslovens regler".

LOV

[Konkursloven § 63, stk. 2](#)
[Konkursloven § 95, stk. 1, 2](#)
[Konkursloven § 97](#)
[Konkursloven § 99, stk. 2](#)
[Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2, stk. 1, 2](#)
[Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 3, stk. 1](#)
[Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 7, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Pilot ansat gennem bureau kunne ikke gøre lønkrav gældende mod Lønmodtagernes Garantifond efter flyselskabs konkurs	06.11.2024
	Landsretten · Handicaphjælpere fik medhold i, at BPA-bureau overtog dem ved virksomhedsoverdragelse efter konkurs – Lønmodtagernes Garantifond frifundet	25.03.2026
	Landsretten · Landsrettens dom i sag om Lønmodtagernes Garantifonds dækning af sagsomkostninger	15.05.2023
	Procesbevillingsnævnet · 3.-instansbevilling om Lønmodtagernes Garantifonds dækning af sagsomkostninger og kæremålsomkostninger ved inddrivelse af lønkrav	08.11.2023
	Tvistighedsnævnet · Afvisning af sag om godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftale som følge af virksomhedens tvangsopløsning	22.04.2025

§ 10 Leverandørprivilegiet i § 96 og opsamlingsklassen i § 97

[Konkurslovens § 96, stk. 1](#) fyldestgør i lige forhold leverandørers krav på afgiften af varer, der er afgiftspligtige efter de i [stk. 2](#) udtømmende opregnede 16 afgiftslove, og som i afgiftsberigtiget stand er leveret skyldneren til videresalg inden for et tidsrum af 12 måneder før fristdagen. Kredsen omfatter bl.a. forbrugsafgifter, øl- og vinafgift, tobaksafgift, chokolade- og sukkervareafgift, spiritusafgift, mineralolieafgift, kuldioxidafgift og bekæmpelsesmiddelafgift. Bestemmelsen er en snæver, teknisk undtagelse, og der er kun sparsom offentliggjort domspraksis om den.

[§ 97](#) er opsamlingsklassen: "Derefter betales i lige forhold de øvrige fordringer, bortset fra de i § 98 nævnte." Bestemmelsen er kort, men er den klasse, hvor langt de fleste krav ender – og hvor de fleste tvister om placering reelt har deres modpol. Sø- og Handelsrettens skifteret anerkendte i [P-23-08](#) et moderselskabs mellemregningskrav på 5.414.652,58 kr. som simpelt krav efter § 97 og forkastede boets indsigelser om passivitet og stiltiende tilbagetrædelseserklæring:

Der var i perioden ingen midler i H.J.B. af 28/11 1992 A/S til at indfri moderselskabets fordring, hvorfor det ikke findes godtgjort, at mellemregningen skulle være opgivet ved passivitet eller i øvrigt være forældet.

Sagen illustrerer, at § 97-placeringen ikke i sig selv svækker kravet: retten bemærkede udtrykkeligt, at selv hvis likvidator måtte have overtrådt pligten til at indgive konkursbegæring, er en sådan overtrædelse ikke sanktioneret med bortfald af moderselskabets krav til fordel for en anden kreditor.

De centrale § 97-afgrænsninger i praksis er:

- **Mod § 93:** kravet er opstået før dekretet eller vedrører ikke boets egne dispositioner – jf. [P-11-14](#) og [BS-55261/2019-SHR](#).
- **Mod § 94:** kravet kan ikke henføres til et rimeligt ordningsforsøg – jf. [P-15-15](#) og [P-4-09](#).
- **Mod § 95:** kravet er ikke vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste eller falder uden for de opregnede opsigelseskrav – jf. [BS-27519/2022-HJR](#), [BS-11807/2024-HJR](#), [BS-1682/2010-OLR](#) og [BS-20702/2022-OLR](#).

LOV	Konkursloven § 96, stk. 1, 2	Konkursloven § 97	Konkursloven § 98
PRAKSIS	Højesteret · Pilot ansat gennem bureau kunne ikke gøre lønkrav gældende mod Lønmodtagernes Garantifond efter flyselskabs konkurs 06.11.2024 Højesteret · Højesterets dom om fastholdelsesbonus og konkursboets indtræden i ansættelsesaftaler 23.05.2023 Landsretten · Landsrettens dom i sag om Lønmodtagernes Garantifonds dækning af sagsomkostninger 15.05.2023 Landsretten · Løn- og feriepengekrav fra direktør anerkendt som ikke-privilegeret i konkursbo 31.03.2011 Sø- og Handelsretten · Dom om status for indretningstilskud som massekrav ved konkursboets indtræden i erhvervslejemål 30.09.2020 Sø- og Handelsretten · Anerkendelse af advokatsalær for udenretlig rekonstruktion som massekrav i konkursbo 22.03.2016 Sø- og Handelsretten · Fordringsprøvelse i konkursbo: Spørgsmål om stiltiende indtræden i lejeaftale og massekrav 19.12.2014 Sø- og Handelsretten · Anerkendelse af krav på manglende konsignationsvarer som massekrav (§ 94) under betalingsstandsning 26.02.2010 Sø- og Handelsretten · Anerkendelse af simpelt krav i konkursbo – Passivitet og forældelse 07.05.2009		

De efterstillede krav i § 98 – rentestop, finansiel leasing, bøder og gaveløfter

§ 11

[Konkurslovens § 98](#) opregner tre indbyrdes rangordnede undergrupper, der først dækkes "efter alle andre fordringer":

1. **Nr. 1:** krav på renter, som påløber efter konkursdekretets afsigelse, samt krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anviser en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser vedrørende perioden efter dekretdagen – i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag. Bestemmelsen gælder dog ikke renter af krav og løbende ydelser omfattet af §§ 93 eller 94.
2. **Nr. 2:** krav på bøder, tvangsbøder og værdikonfiskation, krav på betaling af tillæg til skat som følge af urigtig eller undladt afgivelse af oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter [skattekontrollovens § 2](#), samt krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab.
3. **Nr. 3:** krav ifølge gaveløfter.

Det reelle **rentestop** ligger i nr. 1: renter påløbet efter dekretet får kun dividende, hvis alle simple krav er fuldt dækket – hvilket i praksis er sjældent. Konkursrådet fremhæver konsekvensen for ansatte i [betænkning nr. 1555/2015, s. 72](#):

Det bemærkes, at renter af lønkrav er efterstillede efter konkurslovens § 98, nr. 1, hvis rentekravet angår perioden efter konkursdekretets afsigelse. Privilegiet finder således kun anvendelse for den del af renterne, der påløber indtil konkursdekretets afsigelse.

Leasingdelen af nr. 1 blev indsat ved **lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love (Rekonstruktion m.v.)**, hvor bestemmelsen blev nyaffattet for at præcisere behandlingen af leasingaftaler i konkursordenen. Konstruktionen er interessant, fordi den vender bevisbyrden: den finansielle leasinggivers løbende ydelser efter dekretdagen er som udgangspunkt efterstillede, medmindre leasinggiveren kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag – altså at der reelt er tale om en finansierungsordning med kreditkrav i stedet for en løbende brugsret.

Nr. 2 blev senest sprogligt tilpasset ved **lov nr. 1682 af 26. december 2017 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, kildeskatteloven, skattekontrolløven og forskellige andre love**, hvor begrebet "selvangivelse" blev erstattet af en henvisning til skattekontrolløvens oplysningsbegreb som konsekvens af afskaffelsen af selvangivelsesbegrebet. Bestemmelsen med virkning fra 1. januar 2019 er den, der gælder i dag.

At en fordring er efterstillet, har direkte betydning ved fordringsprøvelsen. Efter [§ 130, stk. 1](#) skal kurator udtrykkeligt angive, hvis en fordring indstilles til anerkendelse som fortrinsberettiget eller **efterstillet** – og efter [§ 130, stk. 3](#) prøves efterstillede fordringer typisk slet ikke, netop fordi de er stillet således i konkursordenen, at de ikke vil kunne opnå dividende. Undtagelsen er den, Højesteret opstillede i [BS-7433/2020-HJR](#).

LOV

[Konkursloven § 93](#)[Konkursloven § 94](#)[Konkursloven § 98](#)[Konkursloven § 130, stk. 1, 3](#)

PRAKSIS

Højesteret · Kurators pligt til fordringsprøvelse ved bankgaranti trods manglende dividende i konkursboet

12.04.2021

Skifterettens kompetence efter § 242 og vejen til prøvelse af placeringen

§ 12

Twister om placeringen i konkursordenen afgøres af skifteretten. Efter [konkurslovens § 242, stk. 1](#) prøver skifteretten betingelserne for iværksættelse af foranstaltninger henlagt til skifteretterne og afgør "tvist om boernes behandling eller om fordringer og krav, der rettes mod et konkursbo", samt efter parternes vedtagelse tvist om krav, der gøres gældende af konkursboet. Efter [§ 242, stk. 2](#) kan der ikke gives selvstændig dom for boets modfordringer, medmindre modparten samtykker.

Rækkevidden er betydelig. I [BS-21/2008-SHR](#) havde parterne aftalt værneting i Minnesota, USA, og både Retten i Glostrup og Østre Landsret havde afvist boets selvstændige søgsmål om modkravet. Skifteretten fastslog alligevel sin kompetence, når modkravet alene gøres gældende til kompensation:

Skifteretten har i medfør af konkurslovens § 242 kompetence til at afgøre tvister om den fordring, som Medtronic har rettet mod boet. Boets fremsættelse af et modkrav til kompensation i fordringen mod boet må sidestilles med andre indsigelser mod fordringen. Skifteretten har som følge heraf kompetence til under fordringsprøvelsessagen at tage

stilling til det rejste modkrav i det omfang, det gøres gældende til kompensation, uanset at der ikke er selvstændigt værneting for boets krav i Danmark.

Kompetencen er dog ikke ubetinget eksklusiv. Tvistighedsnævnet fastslog i sagen [26/00534](#) af 4. februar 2026 – hvor en tømrerlærings uddannelsesaftale blev ophævet otte arbejdsdage før svendeprøven som følge af virksomhedens konkurs – at den særlige regel i [erhvervsuddannelsesloven § 63, stk. 3](#), der tildeler nævnet eksklusiv kompetence over tvister mellem lærlinge og lærepladser, går forud for konkurslovens § 242 på grund af nævnets særlige faglige sagkundskab. Lærningen blev tilkendt fuld godtgørelse på 40.000 kr., idet virksomheden må bære risikoen for egne økonomiske forhold.

Processuelt er vejen fra fordringsprøvelse til endelig afgørelse afstukket i [§ 133](#) (sagsanlæg inden 3 måneder efter prøvelsesmødet) og i appelreglerne. Højesteret afviste i [BS-41325/2024-HJR](#) af 23. maj 2025 en direkte anke fra Sø- og Handelsrettens skifteret i en fordringsprøvelsessag, jf. [§ 252](#) sammenholdt med [retsplejeloven § 368, stk. 4](#) og [stk. 5](#).

Endelig sætter konkursordenen ikke grænser for, hvad boet kan gøre gældende over for tredjemand. Højesteret fastslog i [BS-61935/2023-HJR](#) af 14. november 2024, at et interessentskab ophørte ved den ene interessents konkurs, fordi konkursboet efter aftalens beskaffenhed, jf. [§ 53](#), ikke indtrådte som interessent, og at boet derfor havde krav på indbetaling af medinteressentens negative kapitalkonto på 1.400.679 kr.

LOV	Erhvervsuddannelsesloven § 63, stk. 3	Konkursloven § 53	Konkursloven § 133
	Konkursloven § 242, stk. 1, 2	Konkursloven § 252	
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afvisning af direkte anke fra Sø- og Handelsrettens Skifteret i sag om fordringsprøvelse		23.05.2025
	Højesteret · Højesterets dom om ophør af interessentskab ved en interessents konkurs og opgørelse af negativ kapitalkonto		14.11.2024
	Sø- og Handelsretten · Kompetence vedrørende modkrav i fordringsprøvelsessag		27.11.2009
	Sø- og Handelsretten · Afvisning af sag om massekrav mod konkursbo grundet manglende prøvelse		29.06.2007
	Tvistighedsnævnet · Godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftale kort før svendeprøve som følge af virksomhedens konkurs		04.02.2026

§ 13 EU-retlig ramme og reformperspektiver for konkursordenen

Den danske konkursorden er national ret, men lønprivilegiets praktiske virkning er tæt forbundet med [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens](#). Direktivet forpligter efter [artikel 3](#) medlemsstaterne til at etablere garantiinstitutioner, der sikrer arbejdstagerne betaling af tilgodehavender fra arbejdsaftaler eller ansættelsesforhold, herunder fratrædelsesgodtgørelse hvor der er hjemmel i national ret. Efter [artikel 4](#) kan medlemsstaterne begrænse betalingspligten både tidsmæssigt og beløbsmæssigt, men den dækkede periode kan ikke være kortere end lønnen for de seneste tre måneder, eventuelt indregnet i en referenceperiode på mindst seks måneder – hvilket netop svarer til den danske konstruktion med 6-måneders-perioden før fristdagen i [§ 95, stk. 1, nr. 1-3](#). Løfter over garantiinstitutionens betalinger "skal mindst være på et socialt niveau, der er foreneligt med dette direktivs sociale målsætning", jf. [artikel 4, stk. 3](#).

Denne sociale målsætning er den fortolkningsnøgle, Højesteret anvendte i pilot-sagen [BS-11807/2024-HJR](#): medlemsstaternes skønsmargin ved definitionen af arbejdstagerbegrebet er ikke ubegrænset, men skal udøves i lyset af direktivets sociale målsætning om en EU-retlig minimumsbeskyttelse.

På dansk plan har Konkursrådet foreslået en gennemgribende omlægning af lønprivilegiets afgrænsning. I [betænkning nr. 1555/2015, s. 44](#) foreslås 6-månederskriteriet i § 95, stk. 1, nr. 1-3, og betingelsen om at forfølge kravet uden ugrundet ophold ophævet til fordel for en **beløbsmæssig** afgrænsning med dækningslofter:

Konkursrådet har endvidere lagt vægt på, at en beløbsmæssig afgrænsning er mere socialt velbegrunder end en tidsmæssig afgrænsning, idet det vil være de højest betalte ansatte, der har størst risiko for ikke at få privilegium for hele deres lønkrav.

Rådet er samtidig opmærksomt på modhensynet, jf. [s. 41](#), hvor det anføres, at det "også vil kunne forekomme stødende, hvis denne afgrænsning ophæves med den følge, at visse ansatte kan få dækket flere år gamle lønkrav forud for simple kreditorers krav". Konkursrådet afviste i sin udtalelse fra juni 2009 at indføre en særlig regulering af pensionsbidrag i § 95, fordi en ophævelse af 6-måneders-grænsen for pensionsbidrag isoleret set ville indebære en fundamental ændring af privilegiet.

På EU-plan er der desuden vedtaget [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv \(EU\) 2026/799 om harmonisering af visse aspekter af insolvensret](#), der udtrykkeligt overlader definitionen af "insolvens" og "virksomhedsledere" til national ret, jf. [artikel 2](#).

LOV

Konkursloven § 95, stk. 1

PRAKSIS

Højesteret · Pilot ansat gennem bureau kunne ikke gøre lønkrav gældende mod Lønmodtagernes Garantifond efter flyselskabs konkurs

06.11.2024

§ 14 Sammenfatning – de bærende linjer i praksis

Praksis om konkursordenen kan sammenfattes i seks linjer:

1. Konkursordenen er lukket og streng. Krav i en lavere klasse får kun dividende, når alle højere klasser er fuldt dækket. Der er ikke plads til billighedsbetragtninger, og domstolene afviser konsekvent forsøg på at flytte krav op i ordenen ad omvejen – hvad enten det sker via en påstand om stiltiende indtræden ([P-11-14](#)) eller via omkostningsdækningen ([BS-20702/2022-OLR](#)).

2. Massekrav kræver, at boet selv har pådraget sig forpligtelsen. [§ 56, stk. 2](#) gør udtømmende op med, hvad boets indtræden i en aftale om løbende ydelse medfører af § 93-krav. Højesterets Top-Toy-dom, [BS-27519/2022-HJR](#), er det centrale prejudikat: boet kan godt være **berettiget og forpligtet** på aftalens vilkår efter [§ 56, stk. 1](#), uden at kravet dermed bliver massekrav.

3. Lønprivilegiet er funktionelt, ikke formelt. Det afgørende er, om ydelsen er vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste – ikke hvad den kaldes. En "retention bonus" er en præmiering, ikke løn; en frit valg-opsparring er privilegeret, hvis den er udsat løn, men ikke hvis den reelt er et lån eller en kredit til arbejdsgiveren, jf. [bekendtgørelse om frit valg-ordninger i konkurs](#).

4. Personkredsen afgrænses efter realiteten i ansættelsesforholdet. Højesteret har i [BS-11807/2024-HJR](#) fastholdt, at faktisk arbejdsledelse ikke i sig selv skaber et ansættelsesforhold, når kontrakt og løn ligger hos

en mellemmand og ordningen ikke er proforma. Modsat kan ledelsesmedlemmer og nærtstående blive nægtet privilegium efter en konkret vurdering, jf. § 95, stk. 2 og BS-1682/2010-OLR.

5. Placeringen har processuelle følger allerede før udlodningen. Den styrer, om kravet prøves (§ 130, stk. 3, modificeret af BS-7433/2020-HJR), og hvem der har stemmeret ved kuratorvalg (§ 120, stk. 1-, SKS-20315/2016-ARH og SKS-20953/2015-ARH).

6. Skifteretten er det samlende forum. § 242 giver skifteretten kompetence til at afgøre enhver tvist om fordringer mod boet – inklusive indsigelser i form af modkrav til kompensation og på tværs af værnetingsaftaler, jf. BS-21/2008-SHR – men viger for særlige nævnskompetencer med faglig sagkundskab, jf. 26/00534.

For de tilgrænsende spørgsmål henvises til praksisoversigterne om [konkurs](#) (fordringsanmeldelse og bobehandling), [omstøedelse-konkurs](#), [modregning-betingelser-konneksitet-konkurs](#), [rekonstruktion](#), [gældssanering](#), [insolvent-doedsbo-insolvensbehandling](#), [virksomhedspant-tinglysningsloven-47c](#) og [haandpant-raadighedsberoevelse-realisation](#).

LOV	Konkursloven § 56, stk. 1, 2	Konkursloven § 95, stk. 2	Konkursloven § 120, stk. 1
	Konkursloven § 130, stk. 3	Konkursloven § 242	
PRAKSIS	Højesteret · Pilot ansat gennem bureau kunne ikke gøre lønkrav gældende mod Lønmodtagernes Garantifond efter flyselskabs konkurs		06.11.2024
	Højesteret · Højesterets dom om fastholdelsesbonus og konkursboets indtræden i ansættelsesaftaler		23.05.2023
	Højesteret · Kurators pligt til fordringsprøvelse ved bankgaranti trods manglende dividende i konkursboet		12.04.2021
	Landsretten · Landsrettens dom i sag om Lønmodtagernes Garantifonds dækning af sagsomkostninger		15.05.2023
	Landsretten · Løn- og feriepengekrav fra direktør anerkendt som ikke-privilegeret i konkursbo		31.03.2011
	Sø- og Handelsretten · Fordringsprøvelse i konkursbo: Spørgsmål om stiltiende indtræden i lejeaftale og massekrav		19.12.2014
	Sø- og Handelsretten · Kompetence vedrørende modkrav i fordringsprøvelsessag		27.11.2009
	Byretten · Konkursbegæring og valg af kurator		31.03.2016
	Byretten · Konkursag: Kreditors stemmeret ved kuratorvalg nægtet grundet manglende udsigt til dividende		08.12.2015
	Tvistighedsnævnet · Godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftale kort før svendepreve som følge af virksomhedens konkurs		04.02.2026

REFERENCE Lovgrundlag

10 paragraffer

Konkursloven § 38	Konkursloven § 93
Konkursloven § 94	Konkursloven § 95 stk. 1-4
Konkursloven § 96	Konkursloven § 97
Konkursloven § 98	Konkursloven § 99
Konkursloven § 242 stk. 1	Lov om Lønmodtagernes Garantifond § 2 stk. 2

MATERIALE Citerede afgørelser

32 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

7

28.10.2025	Højesterets afgørelse om lønforskrivning i tjenestemandspension som pantesikret fordring ved gældssanering	10467-12331
23.05.2025	Højesterets afvisning af direkte anke fra Sø- og Handelsrettens Skifteret i sag om fordringsprøvelse	41325-2024
14.11.2024	Højesterets dom om ophør af interessentskab ved en interessents konkurs og opgørelse af negativ kapitalkonto	6556-7871
06.11.2024	Pilot ansat gennem bureau kunne ikke gøre lønkrav gældende mod Lønmodtagernes Garantifond efter flyselskabs konkurs	6504-7807
23.05.2023	Højesterets dom om fastholdelsesbonus og konkursboets indtræden i ansættelsesaftaler	3251-3877
12.04.2021	Kurators pligt til fordringsprøvelse ved bankgaranti trods manglende dividende i konkursboet	bs-7433-2020-hjr
30.06.2017	Ret til forholdsmæssig fastholdelsesbonus efter funktionærloven ved fratræden	134-2016

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

7

25.03.2026	Handicaphjælper fik medhold i, at BPA-bureau overtog dem ved virksomhedsoverdragelse efter konkurs – Lønmodtagernes Garantifond frifundet	10895-14017
31.01.2025	Landsrettens afgørelse om godtgørelse af tinglysningsafgift og separatistkrav i konkursbo	9582-11168
19.03.2024	Godtgørelse efter funktionærlovens § 2 b ved egen ophævelse af ansættelsesforhold	4852-5851
15.05.2023	Landsrettens dom i sag om Lønmodtagernes Garantifonds dækning af sagsomkostninger	5415-6496
09.05.2016	Landsrettens kendelse om kuratorvalg i konkursbo	5867-7008
28.01.2016	Afvisning af kæremål vedrørende stemmeret ved kuratorvalg i konkursbo	6920-8311
31.03.2011	Løn- og feriepengekrav fra direktør anerkendt som ikke-privilegeret i konkursbo	2562-3052

SØ- OG HANDELSRETTE · SPECIALRET

8

30.09.2020	Dom om status for indretningstilskud som massekrav ved konkursboets indtræden i erhvervslejemål	BS-55261/2019-SHR
22.03.2016	Anerkendelse af advokatsalær for udenretlig rekonstruktion som massekrav i konkursbo	P-15-15
19.12.2014	Fordringsprøvelse i konkursbo: Spørgsmål om stiltiende indtræden i lejeaftale og massekrav	P-11-14
16.03.2012	Tviste om massekrav vs. simpelt krav i konkursbo vedrørende autocamperhandel	P-33-11
26.02.2010	Anerkendelse af krav på manglende konsignationsvarer som massekrav (§ 94) under betalingsstandsning	P-4-09
27.11.2009	Kompetence vedrørende modkrav i fordringsprøvelsessag	4770-5741

07.05.2009	Anerkendelse af simpelt krav i konkursbo – Passivitet og forældelse	P-23-08
29.06.2007	Afvisning af sag om massekrav mod konkursbo grundet manglende prøvelse	P-30-06
BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		5
13.03.2023	Konkursbo dømt til at betale for transportydelser efter ikke at være indtrådt i sag	9849-11520
20.11.2018	Skifterettens nedsættelse af kuratorsalær i konkursbo med ejendomme i ind- og udland	706-801
31.03.2016	Konkursbegæring og valg af kurator	5837-6971
08.12.2015	Konkurssag: Kreditors stemmeret ved kuratorvalg nægtet grundet manglende udsigt til dividende	6919-8310
21.10.2013	Kendelse om boudlæg og konkursboers forhold ved dødsfald	5033-6053
LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS		1
14.11.2013	Stadfæstelse af skønsmæssige forhøjelser og afvisning af ugyldighedspåstand vedrørende konkursbo	12-0191338
TVISTIGHEDSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		2
04.02.2026	Godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftale kort før svendep prøve som følge af virksomhedens konkurs	26/00534
22.04.2025	Afvisning af sag om godtgørelse for ophævelse af uddannelsesaftale som følge af virksomhedens tvangsopløsning	Sag 51.2024
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
31.03.2025	Afgift for parkering uden for markeret bås opretholdt trods klage over blokeret fremkørsel og slidte markeringer	park-7807
PROCESBEVILLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
08.11.2023	3.-instansbevilling om Lønmodtagernes Garantifonds dækning af sagsomkostninger og kæremålsomkostninger ved inddrivelse af lønkrav	23/19918

FORARBEJDE Betænkninger

8 referencer

Skat ved konkurs og akkord - Skattelovrådets udtalelse om de skattemæssige regler i forbindelse med konkurs og akkord m.v.

nr. 1101 · 1987 · Ministeriet for Skatter og Afgifter

Betænkning om skifte af dødsboer (Betænkning nr. 1270)

nr. 1270 · 1994 · Justitsministeriet

Betænkning om virksomhedspant

nr. 1459 · 2005 · Justitsministeriet

Ansattes retsstilling under insolvensbehandling – Betænkning nr. 1555

nr. 1555 · 2015 · Justitsministeriet

Ny ferielov og overgang til samtidighedsferie – Betænkning nr. 1568

nr. 1568 · 2017 · Beskæftigelsesministeriet

Betænkning om revision af reglerne om rekonstruktion, herunder implementering af rekonstruktions- og insolvensdirektivet

nr. 1579 · 2022 · Justitsministeriet

Konkursordenen – Betænkning I

nr. 423 · 1966 · Justitsministeriet

Konkurs og Tvangsakkord - Betænkning II (Betænkning nr. 606/1971)

nr. 606 · 1971 · Justitsministeriet